

Nr 42.

Ankom till riksdagens kansli den 7 juni 1940 kl. 4.30 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts propositioner med förslag till förordning om tilläggs-skatt å bensen, m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

I en den 23 februari 1940 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 87, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade:

1) Förslag

till

förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 22 december 1939 (nr 924) om tilläggsskatt å bensen.

Härigenom förordnas, att förordningen den 22 december 1939 om tilläggsskatt å bensen, vilken förordning gäller till och med den 30 juni 1940, skall äga fortsatt tillämpning till och med den 30 juni 1941.

---

2) Förslag

till

förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 22 december 1939 (nr 926) om tilläggsskatt å vissa för drivande av automobil använda brännoljor.

Härigenom förordnas, att förordningen den 22 december 1939 om tilläggsskatt å vissa för drivande av automobil använda brännoljor, vilken förordning gäller med avseende å brännoljor, som förbrukas till och med den 30 juni 1940, skall äga fortsatt tillämpning beträffande brännoljor, som förbrukas till och med den 30 juni 1941.

Sedermera har Kungl. Maj:t i en den 10 maj 1940 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 272, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för nämnda dag — med återkallande av den till riksdagen avlåtna propositionen nr 87 med förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 22 december 1939 (nr 924) om tilläggsskatt å bensin, m. m. — föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen nr 272 fogade förslag till

- 1) förordning om tilläggsskatt å bensin;
- 2) förordning om tillfällig skatt å bensin, som finnes i riket den 1 juli 1940; samt
- 3) förordning om tilläggsskatt å vissa för drivande av automobil använda brännoljor.

De vid propositionen fogade författningsförslagen äro av följande lydelse:

F ö r s l a g

till

förordning om tilläggsskatt å bensin.

Härigenom förordnas, att för bensin, som till riket införes eller här tillverkas, skall — utöver skatt, varom förmåles i förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit — till staten erläggas tilläggsskatt med 25 öre för liter; och skola de i nämnda förordning meddelade bestämmelserna rörande skatt å bensin tillämpas jämväl i fråga om sålunda utgående tilläggsskatt.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1940 och gäller till och med den 30 juni 1941.

F ö r s l a g

till

förordning om tillfällig skatt å bensin, som finnes i riket den 1 juli 1940.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

För bensin, som den 1 juli 1940 klockan 6 f. m. finnes i riket, skall i den ordning nedan sägs till staten erläggas skatt med 21 öre för liter.

Är bensin blandad med annan vara, skall vid skattskyldighetens bestämmande hänsyn tagas till den myckenhet, varmed bensin ingår i blandningen.

2 §.

1 mom. Skyldighet att erlægga skatt enligt denna förordning åligger, där ej annat föränledes av vad nedan i 2 mom. eller i 9 § stadgas, den, som vid den i 1 § angivna tid innehar bensin till myckenhet överstigande 200 liter.

2 mom. Från skattskyldighet enligt denna förordning är kronan befriad.

Skatt enligt denna förordning utgår icke för bensin, som tillverkats inom riket och som vid den i 1 § angivna tid ännu icke utlämnats från tillverkningsstället.

3 §.

Envar enligt denna förordning skattskyldig skall senast den 1 augusti 1940 på heder och samvete avgiva deklaration rörande den myckenhet bensin, han vid den i 1 § angivna tid innehade, varvid tillika skall angivas den plats, där bensinen då förvarades.

Skyldighet att avgiva deklaration för annan än enskild person åligger vederbörande styrelse, förvaltning, syssloman, ombud och, för oskiftat stärbhus, den som sitter i boet.

Deklaration skall avgivas till länsstyrelsen i det län, där den uppgiftspliktige författningsenligt är eller bör vara mantalsskriven, eller, om han är avliden, senast varit eller bort vara mantalsskriven,

eller där vederbörande styrelse eller förvaltning har sitt säte eller syssloman eller ombud är bosatt,

eller i fall, då nämnda regler ej äga tillämpning, i det län, där den med deklarationen avsedda bensinen huvudsakligen finnes vid den i 1 § angivna tid.

4 §.

1 mom. Det åligger länsstyrelse att övervaka, att deklarationer inkomma från alla uppgiftsskyldiga och att avgivna deklarationer äro fullständiga och riktiga, därvid särskilt bör tillses, att envar, som idkar handel med eldfarliga oljor av första klassen, fullgjort honom åliggande deklarationsskyldighet. Den, som icke avgivit deklaration men kan antagas vara deklarationspliktig eller som avgivit ofullständig deklaration, må föreläggas att inom viss tid inkomma med deklaration eller med erforderliga uppgifter.

2 mom. Finner länsstyrelse för behörig påföring av skatt nödigt, att granskning av den skattskyldiges bokföring eller undersökning av dennes inneliggande lager av bensin verkställes, bör länsstyrelsen föranstalta om sådan granskning eller undersökning; och äger länsstyrelsen därvid, i mån av behov, anlita biträde av sakkunnig.

Det åligger skattskyldig att för sådan undersökning bereda länsstyrelse eller av länsstyrelse förordnad person tillträde till handels-, fabriks- eller annan upplagslokal samt att för granskning tillhandahålla sin bokföring och därtill hörande handlingar.

Arvode till sakkunnig bestämmes av länsstyrelse och skall jämte annan

kostnad för undersökning eller granskning, som i detta mom. sägs, bestridas av medel, som enligt denna förordning inflyta till statsverket.

3 mom. Kungl. Maj:t må ock förordna om granskning av deklarationer och eljest inhämtade uppgifter. Av Kungl. Maj:t förordnad granskningsman äger jämväl taga del av skattskyldigs bokföring och verkställa undersökning av dennes inneliggande lager av bensin på sätt i 2 mom. stadgas.

Kostnad för granskning, varom Kungl. Maj:t förordnat, bestrides av medel, som i 2 mom. sägs.

5 §.

Länsstyrelse åligger att på grund av inkomna deklarationer och eljest inhämtade uppgifter i särskild längd förteckna dem, som avgivit deklaration, samt fastställa den myckenhet bensin, för vilken skatt skall erläggas enligt denna förordning, ävensom därå belöpande skatt.

6 §.

Så snart ske kan skall till envar skattskyldig i rekommenderat brev med allmänna posten översändas utdrag av längden, såvitt honom angår, tillika med underrättelse om tid och sätt för skattens erläggande samt vad den skattskyldige har att iakttaga, om han vill överklaga länsstyrelsens beslut eller eljest söka befrielse från påförd skatt.

7 §.

Har någon i deklaration eller annan uppgift, som enligt denna förordning avgivits, lämnat oriktigt meddelande, eller har uppgiftspliktig underlåtit avlämna deklaration eller infordrad upplysning, och har därav föranletts, att skatt icke blivit honom påförd eller blivit påförd till för lågt belopp, skall skatt påföras den skattskyldige till belopp, som genom berörda förfarande eller underlåtenhet undandragits.

Efterbeskattning må ej ske senare än år 1945.

8 §.

1 mom. Förmenas länsstyrelse hava vid påförande av skatt oriktigt förfarit, må besvär anföras hos kammarrätten.

Den, som vill anföras besvär över honom enligt denna förordning påförd skatt, åligger att inom natt och år efter det skatten blivit honom avfordrad ingiva eller, på eget äventyr, i betalt brev med allmänna posten insända besvaren till länsstyrelsen i det län, där skatten påförts, vid påföljd, om den tid försittes, att besvaren icke varda till prövning upptagna; dock må icke den omständigheten, att besvaren i stället för till länsstyrelsen ingivits eller avsänts till kammarrätten, utgöra hinder för deras upptagande till prövning, därest besvaren dit inkommit före utgången av den stadgade besvärstiden. I sådant fall skola besvaren av kammarrätten omedelbart överlämnas till länsstyrelsen för vidare behandling på sätt i 2 mom. sägs.

2 mom. Sedan vid besvaren fogats de handlingar, på vilka överklagade

beslutet grundats, ävensom utdrag av längden, i vad den klagande angår, översänder länsstyrelsen skyndsamt till kammarrätten samtliga handlingar med de upplysningar och erinringar besvärerna anses påkalla.

9 §.

Visar skattskyldig, att bensen, som han vid den i 1 § angivna tid innehåft, till annan levererats, och grundar sig leveransen på försäljningsavtal, som slutits före denna förordnings ikraftträdande, äger Kungl. Maj:t, där den skattskyldige icke på grund av förbehåll i försäljningsavtalet eller eljest är berättigad att hos köparen uttaga skatten, bestämma, att skattskyldigheten skall åligga köpare, eller, då skäl därtill äro, medgiva befrielse från eller återbäring av skatten.

Ansökan om sådan befrielse eller återbäring skall ingivas inom natt och år efter det skatt vederbörande avfordrats.

10 §.

Angående restitution av skatt, som i denna förordning avses, skola bestämmelserna i förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensen och motorsprit äga motsvarande tillämpning.

11 §.

Granskning av deklARATIONER, som enligt denna förordning avgivits, må ej verkställas av annan än länsstyrelse eller jämlikt 4 § 3 mom. förordnad person. DeklARATIONERNA skola tillhandahållas dem, som i och för sin befattning böra därav erhålla del. I öfrigt må deklARATION icke vara för någon tillgänglig, utan att den, som avgivit deklARATIONEN, medgivit dess offentliggörande; dock må deklARATIONER, på sätt Kungl. Maj:t förordnar, för statistisk bearbetning utlämnas till ämbetsmyndighet eller tjänsteman, åt vilken Kungl. Maj:t uppdrager utförandet av sådan bearbetning.

DeklARATIONERNA skola med de undantag, vartill stadgandena i nästföregående stycke föranleda, hos länsstyrelsen behörigen förvaras intill utgången av år 1945, varefter deklARATIONERNA skola förstöras.

12 §.

Den, som underlåter att inom föreskriven tid avlämna deklARATION, böte från och med tjugufem till och med trehundra kronor; och må länsstyrelsen förelägga den uppgiftspliktige lämpligt vite.

13 §.

Har någon i deklARATION mot bättre vetande lämnat oriktig uppgift, så att han därigenom undgått att betala skatt eller fått erlagga för låg skatt, böte högst fem gånger det belopp, som genom det oriktiga förfarandet undandragits.

Har den oriktiga uppgiften icke lämnats mot bättre vetande, men har den, som lämnat uppgiften, vid dess avgivande gjort sig skyldig till grov vårdslöshet,

löshet, vare straffet böter, högst två gånger det belopp, som genom den oriktiga uppgiften undandragits.

Den, som dömes till straff enligt denna paragraf, skall jämväl förpliktas utgiva den skatt, som genom det oriktiga förfarandet undandragits.

14 §.

1 mom. Tjänsteman, vilken på grund av sin befattning med ärende, som i denna förordning avses, erhållit del av deklaration eller skattskyldigs bokföring, må ej i vidare mån än hans tjänsteutövning fordrar yppa vare sig innehållet i sådan deklaration eller skattskyldigs affärsförhållande, varom han därvid erhållit kännedom. Den häremot bryter vare underkastad ansvar såsom för tjänstefel. Gör annan än tjänsteman sig skyldig till förseelse, som nu sagts, straffes med dagsböter.

2 mom. Den, som på grund av sådant förordnande om statistisk bearbetning av deklarationer, som i 11 § sägs, erhållit del av deklaration, må ej utom tjänsten yppa något av deklarationens innehåll. Vid överträdelse härav vare den skyldige förfallen till ansvar, som i 1 mom. stadgas.

15 §.

Länsstyrelse äger ådöma böter eller fälla till utgivande av vite enligt 12 §.

Åtal för förseelse, som i 13 eller 14 § omförmäles, skall anhängiggöras vid allmän domstol.

16 §.

Böter och viten, som ådömas enligt denna förordning, tillfalla kronan.

17 §.

Bestämmelser rörande uppbörd av skatt, som i denna förordning avses, så ock de närmare föreskrifter, som eljest för tillämpning av denna förordning erfordras, meddelas av Kungl. Maj:t.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Förslag

till

förordning om tilläggsskatt å vissa för drivande av automobil använda brännoljor.

Härigenom förordnas, att för brännoljor, som avses i förordningen den 3 maj 1935 (nr 142) angående skatt å vissa för drivande av automobil använda brännoljor, skall, utöver skatt enligt nämnda förordning, till staten erläggas

tillägsskatt med 16 öre för liter; och skola de i nämnda förordning meddelade bestämmelserna tillämpas jämväl i fråga om sålunda utgående tillägsskatt.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1940 och gäller med avseende å brännoljor, som förbrukas från och med nämnda dag till och med den 30 juni 1941.

Till utskottet ha hänvisats följande i anledning av proposition nr 272 väckta motioner, nämligen:

1) motionen nr 294 i andra kammaren av herr *Åqvist*, däri hemställts, att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 272; samt

2) motionen nr 295 i andra kammaren av herr *Lindmark*, vari hemställts, att riksdagen vid behandling av proposition nr 272 måtte besluta, att inkomsterna av föreslagen inkomstskatt å bensin och brännolja skola tillföras automobilskattemedlens specialbudget.

I motionen II: 294 har till stöd för det däri framställda yrkandet anförts bland annat, att den lastbilstrafik, som för närvarande kunde upprätthållas, vore den med näringslivets nuvarande organisation minsta tänkbara och betydligt mindre än normalbehovet. Den föreslagna skärpningen av tillägsskatterna tedde sig därför såsom ett obehörigt utnyttjande av en tvångssituation. Då detta borde vara statsmakterna främmande, borde tillägsskatterna avvägas på ett sådant sätt, att tillbörlig hänsyn toges till dem, som fortfarande för transportändamål måste använda bensindrivna motorfordon. Det vore vidare av vikt, att den nybyggnadsverksamhet, som ännu påginge, ej onödigt fördröjades eller förhindrades ävensom att de arbetstillfällen på detta område, som alltjämt funnes, kunde tillvaratagas.

Beträffande de skäl i övrigt, som anförts till stöd för motionärernas yrkanden, får utskottet hänvisa till motionerna.

I en den 5 juni 1940 dagtecknad, till utskottet ingiven skrivelse ha *Kungl. automobilklubben* och *Motormännens riksförbund* i anledning av proposition nr 272 framhållit önskvärdheten av, att förhöjningen av tillägsskatterna å motorbränsle icke måtte få permanent karaktär utan endast fastställas med begränsad giltighetstid i anslutning till nu rådande förhållanden.

Till behandling i samband med förevarande propositioner har utskottet funnit lämpligt att jämväl upptaga den under motionstiden vid riksdagens början väckta, till utskottet hänvisade motionen nr 174 i andra kammaren av herrar *Johansson* i Öckerö och *Hansson* i Hönö, vari hemställts, »att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om sådan ändring av be-

stämmelserna för restitution av besinskattemedel till fiskerinäringen, att restitution av nämnda skatt må i sin helhet utgå direkt till förbrukarna».

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för det i motionen väckta förslaget, får utskottet hänvisa till motionen.

Jämlikt beslut vid urtima riksdagen har från och med den 1 januari 1940 genomförts en extra beskattning av motortrafikens drivmedel. Bestämmelser härom innefattas i förordningen den 22 december 1939 (nr 924) om tilläggsskatt å bensin och förordningen samma dag (nr 926) om tilläggsskatt å vissa för drivande av automobil använda brännoljor. Tilläggsskatten å bensin utgör 4 öre och tilläggsskatten å brännolja 2 öre för liter. Båda förordningarna gälla till och med den 30 juni 1940. Avkastningen av tilläggsskatterna tillföres den allmänna budgeten. I förslaget till riksstat för budgetåret 1940/41 ha dessa skatter under inkomstiteln tilläggsskatter å bensin upptagits till 25 miljoner kronor. Till stöd för de i propositionen nr 272 framlagda förslagen har föredragande *departementschefen* anfört följande:

»På grund av kända förhållanden måste man för den närmaste framtiden räkna med en strängt begränsad tilldelning av motorbränsle. I händelse skattesatserna bibehållas oförändrade skulle detta komma att innebära en högst väsentlig nedgång i den beräknade avkastningen av dessa skatter. I nuvarande läge med alltjämt ökat behov av statsinkomster måste en sådan utveckling såvitt möjligt förebyggas, och jag anser därför ofrånkomligt, att skatterna å motorbränsle höjas. Höjningen bör samtidigt tillgodose såväl de statsfinansiella intressena som ock kravet på sträng hushållning med bränsletillgångarna. Härför erfordras uppenbarligen en betydande höjning. Skatt och tilläggsskatt utgöra för närvarande för bensin 16 öre och för brännolja 11 öre för liter. För egen del föreslår jag, att tilläggsskatten å bensin höjes från 4 till 25 öre och tilläggsskatten å brännolja från 2 till 16 öre för liter. Härigenom skulle den totala skattebelastningen per liter komma att utgöra för bensin 37 öre och för brännolja 25 öre. Detta innebär, att den nuvarande proportionen mellan bensinskatten och brännoljeskatten bibehålles praktiskt taget oförändrad. Såsom tidigare förutsatts böra skatterna bestämmas att utgå under nästkommande budgetår. De allvarliga olägenheter, som en skattehöjning av angivna storleksordning självfallet måste medföra för motortrafiken och även för vissa delar av näringslivet, torde under rådande förhållanden icke kunna undvikas.

I anslutning till höjningen av tilläggsskatten å bensin bör en tillfällig skatt å 21 öre för liter uttagas för bensin, som den 1 juli 1940 finnes i riket. För denna efterbeskattning torde böra gälla i huvudsak samma grunder som enligt förordning den 22 december 1939 (nr 925) tillämpades i fråga om motsvarande beskattning vid tilläggsskattens införande. Endast i ett par hänseenden torde jämkningar böra vidtagas. Med hänsyn till skattesatsens storlek synes skattskyldighet böra inträda redan då den innehavda myckenheten överstiger 200 liter. Enär den tillfälliga skatten är avsedd att tillföras allmänna budgeten, torde det vidare vara motiverat, att kronan befrias från

skattskyldighet för sina ineliggande bensinlager. Slutligen bör till förekommande av en icke avsedd dubbelbeskattning stadgas, att tillfällig skatt icke skall utgå för bensin, som tillverkats inom riket och som den 1 juli 1940 ännu icke utlämnats från tillverkningsstället.»

Vid 1938 års riksdag beslöts på förslag av Kungl. Maj:t i proposition nr 234 höjning av skatten å bensin från 10 till 12 öre för liter. I samband härmed var frågan om restitution av skatt å bensin, som använts vid yrkesmässigt utövande av fiske, direkt till de fiskare, som förbrukat bensin för sådant ändamål, föremål för riksdagens uppmärksamhet. 1937 års automobilskatteutredning hade i sitt betänkande (Statens off. utredn. 1937: 53) i huvudsak förordat ett av 1935 års fiskeriutredning framlagt förslag till sådan restitution. I sitt betänkande nr 16 anförde 1938 års bevillningsutskott i anledning av förenämnda förslag ävensom ett motionsvis framställt yrkande om skattefrihet för bensin, som förbrukas uteslutande i jordbruksdrift, bland annat följande:

»Den av utskottet förordade höjningen av bensinskatten kommer givetvis att träffa icke blott ägare av motorfordon utan även andra grupper av bensinförbrukare, såsom utövare av yrkesmässigt fiske, jordbrukare, motorbåtsägare med flera. I syfte att söka undanröja verkningarna av bensinskatten för sjötrafiken har automobilskatteutredningen verkställt undersökningar angående möjligheten att genom tillsats av färgämne till bensin, som användes för nämnda trafik, skilja denna bensin från sådan som användes vid automobildrift. Ett dylikt förfarande har visserligen visat sig vara tekniskt genomförbart, men utredningen har, med hänsyn till svårigheten att åvägabringa en effektiv kontroll över att färgad bensin ej användes för automobildrift, icke ansett sig kunna förorda bestämmelser om färgning av bensin. För tillgodoseende av fiskarens intressen har automobilskatteutredningen i huvudsak förordat av 1935 års fiskeriutredning framlagt förslag om restitution av skatt å bensin, som förbrukats i yrkesmässigt fiske, direkt till de fiskare, som för angivet ändamål använt bensin. I åtskilliga yttranden över detta förslag hava starka betänkligheter anförts mot detsamma, och en del representanter för fiskerinäringen hava ansett den nuvarande kollektiva restitutionsformen vara att föredraga. Departementschefen har av anförda skäl ansett sig icke kunna biträda utredningens förslag utan förordat bibehållande av det nuvarande kollektiva restitutionsförfarandet.

Av det anförda framgår, att det är förenat med stora svårigheter att upphäva verkningarna av bensinskatten för andra bensinförbrukare än dem som jämlikt skattens syfte skola därav beröras. För fiskarens vidkommande synas olägenheterna av bensinskatten i stort sett hava undanröjts genom den nuvarande kollektiva restitutionen av nämnda skatt. Därest den av utskottet förordade höjningen av bensinskatten godkännes av riksdagen, förutsätter utskottet, att Kungl. Maj:t kommer att taga under omprövning frågan om storleken av det belopp, som efter skattehöjningen bör kollektivt restitueras till fisket. Likaledes förutsätter utskottet, att Kungl. Maj:t kommer att ägna uppmärksamhet åt frågan, huruvida det är möjligt att vidtaga några åtgärder till lindrande av bensinskattens verkningar för andra förbrukare, som rätteligen icke böra drabbas av skatten.»

I enlighet med ett i årets statsverksproposition framlagt förslag har riksdagen beslutat att för nästkommande budgetår skall av automobilskattemedel ett belopp av 150,000 kronor ställas till lantbruksstyrelsens förfogande för att enligt Kungl. Maj:ts bestämmande av styrelsen användas för fiskerinäringens främjande.

Utskottet.

I likhet med departementschefen finner utskottet det i nuvarande läge med alltjämt ökat behov av statsintäkter vara nödvändigt att höja de nu gällande tilläggsskatterna å motorbränsle. Därest den i årets statsverksproposition beräknade avkastningen av dessa skatter skall kunna uppnås med den begränsade tilldelning av nämnda bränsle, som för den närmaste framtiden är nödvändig, anser utskottet det vara oundgängligt att ifrågavarande beskattning skärpes i den omfattning, som föreslås i proposition nr 272. Utskottet förbiser därvid icke att, i den mån motorbränsle tillhandahålles förbrukare därav, de föreslagna skattehöjningarna komma att verka synnerligen betungande för vårt transportväsen och därmed för vårt näringsliv. Trots dessa olägenheter finner sig utskottet under förhandenvarande förhållanden böra förorda bifall till Kungl. Maj:ts förenämnda proposition. Utskottet förutsätter emellertid, att den nu ifrågavarande extrabeskattningen av motorbränsle icke kommer att bibehållas under längre tid än som befinnes påkallat av nu rådande förhållanden. Med det nu anförda har utskottet jämväl besvarat de i motionerna II: 294 och II: 295 framställda yrkandena.

Mot de i proposition nr 272 framlagda författningsförslagen har utskottet icke funnit skäl till erinran.

I motionen II: 174 har ifrågasatts, att restitution av skatt å bensin, som använts vid yrkesmässigt utövande av fiske, skall äga rum direkt till de fiskare, som förbrukat bensin för sådant ändamål. Motionärerna synas emellertid med sitt förslag avse allenast den ordinarie skatten å bensin av 12 öre för liter och icke den tilläggsskatt å bensin, som skall tillföras den allmänna budgeten.

Utskottet delar motionärernas uppfattning, att bensinskatten vållar fiskarena icke ringa olägenheter. Detsamma gäller emellertid även i fråga om sådana jordbrukare, motorbåtsägare med flera, som använda bensin vid utövandet av sin näring. Under de senare åren ha vid skilda tillfällen framlagts förslag i syfte att söka undanröja olägenheterna av bensinskatten för sådana bensinförbrukare, som rätteligen icke böra drabbas av skatten. I samband med Kungl. Maj:ts förslag till 1938 års riksdag angående höjning av bensinskatten från 10 till 12 öre för liter var sålunda den nu föreliggande frågan föremål för riksdagens prövning. Då det framlagda förslaget icke ansågs innefatta en tillfredsställande lösning av frågan, föranledde detsamma icke någon riksdagens åtgärd. 1938 års bevillningsutskott anförde emellertid, att för fiskarens vidkommande olägenheterna av bensinskatten i stort sett syntes hava undanröjts genom den nuvarande kollektiva restitutionen av nämnda skatt. Utskottet delar denna uppfattning samt får tillika erinra om, att enligt beslut av innevarande års riksdag skall för nästkommande

budgetår av automobilskattemedel användas ett belopp av 150,000 kronor för fiskerinäringens främjande. Med den begränsning av bensintilldelningen, som i nuvarande läge måste vidtagas, torde sannolikt nämnda belopp snarare komma att över- än understiga den sammanlagda bensinskatt, beräknad efter 12 öre för liter, som för nämnda budgetår kommer att erläggas av fiskarena. Vid nu angivna förhållande och då andra bensinförbrukare, vilka liksom fiskarena icke borde drabbas av denna skatt, icke erhålla någon som helst lindring i sin bensinbeskattning, ha sålunda fiskarena i nu förevarande avseende en mera gynnad ställning än nyssnämnda bensinförbrukare. I likhet med vad 1938 års bevillningsutskott anfört förutsätter utskottet, att Kungl. Maj:t, då normala förhållanden ånyo inträtt, ägnar uppmärksamhet åt frågan, huruvida det är möjligt att vidtaga några åtgärder till lindrande av bensinskattens verkningar för fiskare och andra bensinförbrukare, som rätteligen icke böra drabbas av bensinskatten. På grund av det anförda finner sig utskottet icke böra förorda bifall till motionärernas förslag om skrivelse till Kungl. Maj:t i förevarande ämne.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts proposition nr 272 samt med avslag å motionerna II: 174, 294 och 295, antaga följande vid proposition nr 272 fogade förslag till

- 1) förordning om tilläggsskatt å bensin;
- 2) förordning om tillfällig skatt å bensin, som finnes i riket den 1 juli 1940;
- 3) förordning om tilläggsskatt å vissa för drivande av automobil använda brännoljor.

Beträffande proposition nr 87 torde på grund av den av Kungl. Maj:t gjorda återkallelsen icke påkallas något utskottets yttrande, vilket utskottet får för riksdagen

anmäla.

Stockholm den 7 juni 1940.

På bevillningsutskottets vägnar:

IVAR ANDERSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Johan Bårg, friherre Lagerfelt*, Viktor Larsson, Sköldén, Sjödahl, Elon Andersson, Gustaf Björkman*, Robert Berg, Sylwan och Herman Ericsson; samt

från andra kammaren: herrar Anderson i Norrköping, Lövgren, Björklund*, Olsson i Gävle, Andersson i Dunker, Werner i Hultsfred, Eklund, Lundell, Andersson i Vigelsbo* och Bäckman.

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.